

सा नो देवी सुहवा शर्मं यच्छतु । आ त्वाहार्धमन्तर-
भूः । ध्रुवस्तिष्ठा विचाचलिः । विशस्त्वा सर्वावाञ्छन्तु ।
मा त्वदाष्टमधिभ्रशत् । ध्रुवा द्यौर्ध्रुवा पृथिवी । ध्रुवं वि-
श्वमिदं जगत् । ध्रुवाह पर्वतादमे । ध्रुवो राजा विशा-
मयं । इहैवैधि माव्यथिष्ठाः ॥ ८ ॥

पर्वत इव विचाचलिः । इन्द्र इवेह ध्रुवस्तिष्ठ । इह
राष्ट्रमु धारय । अभितिष्ठ पृतन्यतः । अधरे सन्तु शत्रवः ।
इन्द्र इव वृचहा तिष्ठ । अपः श्वेचाणि सञ्जयन् । इन्द्र-
रणमदीधरत् । ध्रुवं ध्रुवेण हविषा । तस्मै देवा अधि-
ब्रवन् ॥ अयञ्च ब्रह्मणस्पतिः ॥ ९ ॥

हविर्भिरास्यमभिदासतो विपश्चितमप्रयावं जीवसे
ददाना व्यथिष्ठा ब्रवन्नेकञ्च ॥ अनु० २ ॥

तृतीयोऽनुवाकः ।

जुष्टी नरो ब्रह्मणा वः पितॄणां । अक्षमव्ययन्न किला-
रिषाय । यच्छक्रीषु वृहता रवेण । इन्द्रे शुष्ममदधा-
था वसिष्ठाः । पावका नः सरस्वती । वाजैर्भिर्वाजिनी-
वती । यज्ञं वष्टु धिया वसुः । सरस्वत्यभि नानेषि वस्यः ।
मा पस्फरीः पयसा मा नञ्नाधक् । जुषस्व नः सखा
वेश्या च ॥ १ ॥